

ÜGYSZÁM: IV/1277-4/2014. szám

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1277-5/2014.
Érkezett:	2014 OKT 17.
Példány:	1
Melléklet:	Ø db
Kezelőiroda:	P ¹

A 2014. szeptember hó 15. napján kelt hiánypótló felhívást tartalmazó levélben foglaltakra az alábbiakat terjesztem elő:

Alkotmányjogi panasszal kívánok élni a **Kúria Pfv.V.20.274/2013/4.** számú ítéletével szemben, melyben a Kúria a Szolnoki Városi Bíróság 14.P.21.868/2008/129., valamint a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 7.Pf.20.547/2012/4. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

Az indítvány elbírálására az Alkotmánybíróságnak van hatásköre Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (1) bekezdés d.) pontja alapján, mely szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

Az Alaptörvény Alapvetésének B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az R.) cikk alapján az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

A fenti számú ügyben meghozott bírói döntés ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes, fair eljáráshoz való jog követelményével. Az Alaptörvény fenti rendelkezési kimondják, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében a XXVIII. cikkben rendelkezik a bírósághoz fordulás jogával, illetve a bíróságok tisztességes eljárásához való jogával, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbírálásához való jogot is.

A tisztességes eljáráshoz való jog az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában is megfogalmazott általános alapjog. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában kifejtette, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 2. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban a jogszabály 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A bíróságok megsértették a tisztességes eljáráshoz való jog követelményét azáltal, hogy **aggályos szakvéleményre alapítottan** hoztak ítéletet és ezáltal nem tettek eleget a **Pp. 182. § (3) bekezdésében** foglalt azon törvényi előírásnak, mely szerint ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság

felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el [164. § (2) bek.], szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.

Elzártak a bizonyítástól azáltal, hogy indokolatlanul eltűzött mértékben állapították meg az előlegezendő szakértői költségek összegét. Ezáltal pedig a **Pp. 3. § (3) bekezdésben** foglalt jogszabályi kötelezettségemnek nem tudtam eleget tenni, mely szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

Az eljáró bíróságok továbbá nem tettek eleget **indokolási kötelezettségüknek** sem, egyrészt amikor a szakértői költséget megállapító végzés elleni fellebbezésemet a másodfokú bíróság érdemben nem bírálta felül, továbbá amikor az elsőfokú bíróság nem bírálta el a 2010. december 6-án kelt kifogásomat és ezt a Kúria sem észlelte. Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezéshez fűzött észrevételeimre sem tért ki a másodfokú bíróság és azt sem indokolta a Kúria, hogy miért nem fogadta el az 1/2012. PK véleményre való hivatkozásomat.

Az elsőfokú bírósági eljárásban legalább másfél év telt el olyan tárgyalásokkal, melyen érdemi előrelépés nem történt.

Mindezeket egybevetve sérültek a tisztességes eljáráshoz és az ésszerű időn belül történő befejezéséhez való alapvető jogaim a bírósági eljárások során.

Fentiek alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.V.20.274/2013/4. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét és a bírói döntést semmisítse meg az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 43. § (1) bekezdése alapján.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 360.§ (b) pontja alapján az alkotmányjogi panasz orvoslásának eljárési eszközét - az Alkotmánybíróság határozata alapján és a vonatkozó eljárési szabályok megfelelő alkalmazásával - a Kúria állapítja meg.

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Miskolc, 2014. október 13. napján

